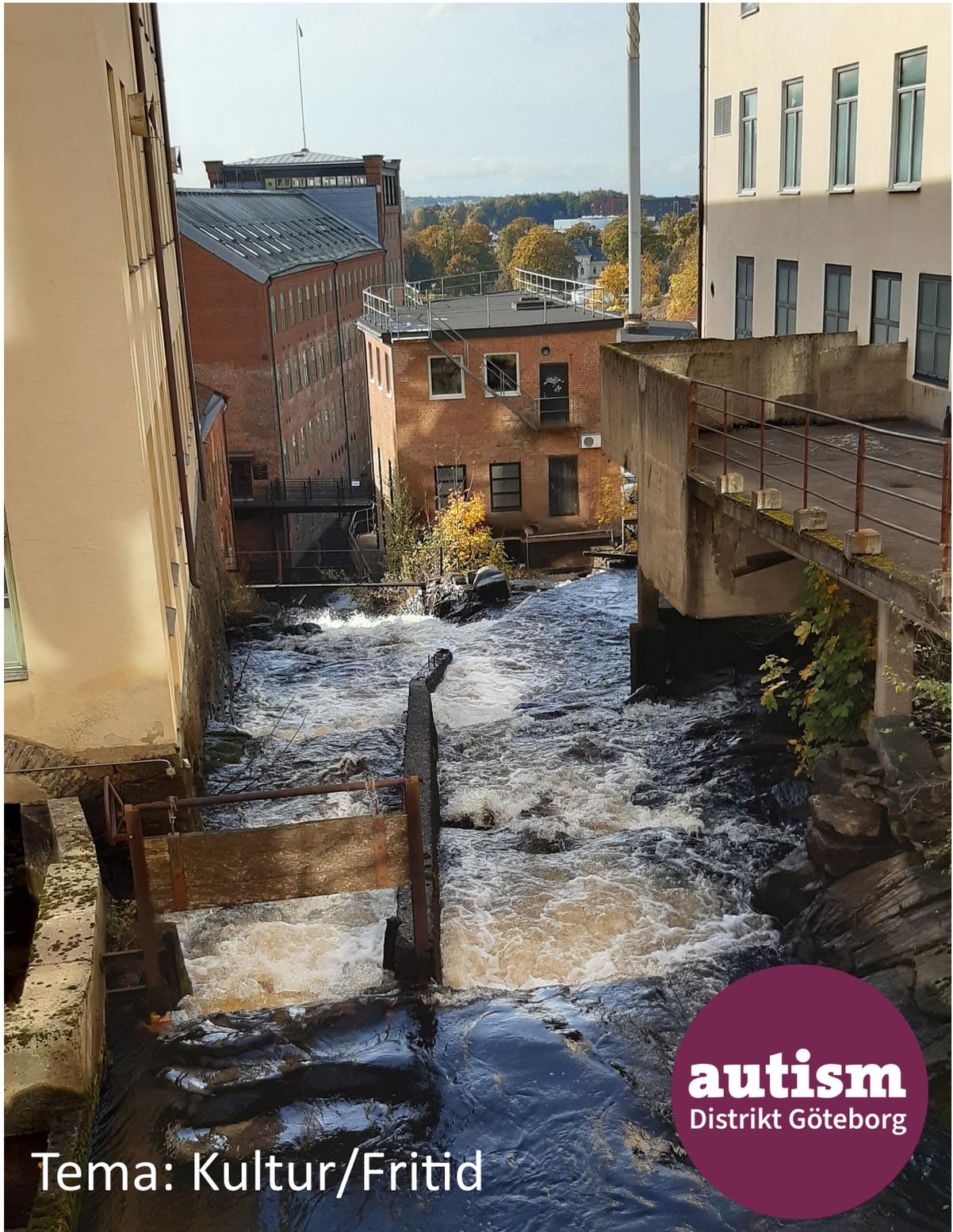

Förenings- NYTT

Nr. 2 2024

Medlemsinformation från Autism Distrikt Göteborg

Tema: Kultur/Fritid

autism
Distrikt Göteborg

DISTRIKTSSTYRELSE

Angelica Petras, ordförande.
Anne Hamnebo, vice ordförande.
Lena Mellbratt Stenman, kassör.
Ledamöter: Petra Dewrang och Linda Mathiasson.
Ersättare: Irma Lindström Kjellberg och Krister Frank.

ARBETSUTSKOTT

Angelica Petras, Anne Hamnebo, Lena Mellbratt Stenman. Anne Lönnermark, adjungerad personal.

REVISORER

Hans Rignell, föreningsrevisor.
RSM Göteborg, Henrik Ehrenpohl, auktoriserad revisor.

VALBEREDNING

Annika Lindström, sammankallande.
namhee.lindstrom@gmail.com
Nina Timmerbacka.

REDAKTION

Angelica Petras, ansvarig utgivare.
Ingemar Hjort, Anne Lönnermark, Veronica Styrenius, Ulla Adolfsson, Hans Rignell, Brigitte Oxelqvist.

Autism Distrikt Göteborg

Lillatorpsgatan 10, 416 55 Göteborg

Telefon: 073 -822 30 03

E-post: goteborg@autism.se

Hemsida: www.autism.se/goteborg

Plusgiro: 66 97 58-5

Bankgiro: 5339-3500

Nummer 2 2024, Årgång 23
Föreningsnytt trycks i c:a 500 exemplar,
postas till c:a 300 och e-postas till c:a
950 mottagare.
C:a 100 exemplar delas ut till besökare i
samband med arrangemang.

Innehåll:

Framsidesbild: Hans Rignell.....	1
<i>Forsen i Mölndals Kvarnby</i>	
MatGlad 2.0, lansering av app.....	3
Mer fokus på fritid.....	4
Kallelse till årsmöte	5
På Fritids för över 40 år sedan.....	6
<i>Sandra Petojevic berättar</i>	
Mölndals Museum	10
Träffgrupper på Aerozeum.....	13
Kansliet	15
Bakgrundsbild: Ingemar Hjort	16
<i>Kometen finns där någonstans</i>	

Autism Distrikt Göteborg ansvarar inte för insänt, ej beställt material. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insänt material.

**Ladda ner i januari 2025
för smartphone och surfplatta
Finns även som webbversion**

MatGlad 2.0

**Nya smarta funktioner
och ännu fler recept**

www.matglad.nu

MED STÖD FRÅN **ALLMÄNNA ARVSFONDEN** **Hushållnings sällskapet**

Mer fokus på fritid

I detta nummer har vi valt att ha temat fritid. Vi får många frågor om hur man hittar bra aktiviteter för barn och vuxna med autism. Att hitta aktiviteter som fungerar är inte så enkelt. Det krävs både kunskap och vilja av anordnarna för att kunna anpassa så att det även passar för barn och vuxna med funktionsnedsättningar av olika slag. Vi i föreningen märker att medvetenheten och viljan ökar och vi får en del frågor om hur man kan anpassa för att göra verksamheterna tillgängliga för fler. Det är väldigt glädjande! Vi försöker bidra med vår kunskap.

För att det ska fungera krävs också att man kan ta sig till aktiviteten och att man får nödvändiga stödinsatser före, under och efter aktiviteten. Det kan till exempel handla om ledsagning, färdtjänst eller assistans av olika slag. Vår erfarenhet är att anhöriga ofta får dra ett tungt lass. När det gäller barn vittnar många om att skoldagen tar så mycket energi för barnet att det inte finns någon ork för fritidsaktiviteter.

Föreningen bidrar med kunskap, bland annat genom att ha deltagit i en arbetsgrupp om fritid inom Göteborgs Stad. Vi har också lämnat synpunkter till Funktionshinderombudsmannen om vad vi tycker saknas och vad som behöver förbättras för att personer med autism ska kunna få en meningsfull fritid och välja aktiviteter utifrån intresse som alla andra. En stor svårighet är att hitta vilka aktiviteter som är anpassade på ett bra sätt.

Vi blir också kontaktade av olika verksamheter, som kulturskolan, bibliotek, muséer med flera som vill göra sin verksamhet mer tillgänglig. En del ordnar också särskilda visningar eller öppettider för dem som behöver ett lite lugnare besök.

Det är viktigt att inte glömma bort vuxnas behov av en meningsfull fritid. Ofrivillig isolering och passivitet skapar ohälsa. Om ni har tips på aktiviteter eller verksamheter som ni upplever fungerar bra för barn och/eller vuxna med autism tar vi tacksamt emot det, så kan vi tipsa vidare.

Mejla till goteborg@autism.se

Vi samlar tips på olika aktiviteter på :

<https://www.autism.se/goteborg/aktiviteter/andra-aktorer/>

Autism Sverige har tillsammans med Min Stora Dag drivit projektet Hela Spektrat för att förbättra möjligheterna till en meningsfull fritid.

På projektets webbplats:

<https://minstoradag.org/kunskap/hela-spektrat/>

finns en broschyr som bland annat innehåller tips på hur man kan göra en aktivitet mer tillgänglig. Det handlar bland annat om att skapa förutsägbarhet, tydlig kommunikation, ha ett bra bemötande, undvika och hantera stress med mera. Projektet handlar om barn, men informationen är relevant även för vuxna.

Anne Lönnermark

Kallelse till årsmöte

Datum: Onsdag 19 mars 2025

Tid: 18:00

Plats: Lillatorpsgratan 10, Rotunda café

Kallelse kommer att skickas via e-post till de som lämnat sin e-postadress, till övriga skickas kallelsen med vanligt brev.

Kallelse och dagordning kommer även att finnas på vår hemsida.

På Fritids för över 40 år sedan

av Sandra Petojevic

Under höstterminen 1976 till vårterminen 1982 gick jag i låg- och mellanstadiet i Spinnettskolan som var en särskola på Dragspelsgatan vid Frölunda Torg. Efter skolan brukade jag traska iväg till Björkhöjdsгатans daghem i Tynnered, en röd låg träbyggnad som var indelad i fyra avdelningar: Kolten för barn under tre år, 3-5 för barn i dessa åldrar, 5-7 samt Fritids för dem som börjat första klass i skolan. Jag började dock på detta daghem innan jag började skolan, så några månader var jag således i avdelning 3-5. Vägen till dagiset gick förbi Tynnereds Kyrka och nedanför ICA vid Smyckegatan. När jag var framme tog jag inte den vanliga vägen in genom ett av dagisets fyra entréer, istället utförde jag en mycket komplicerad manöver varenda dag oavsett väder då jag skulle till Fritids, vilket kan bero på att jag har Aspergers syndrom.

Först klättrade jag över det röda trästaketet och gick uppför backen till den stora rutschkanan på kullen där jag åkte ner. Sedan gick jag balansgång på fyra fyrkantiga trästockar som låg i rät vinkel mot varandra i en sorts b-form. Så gick jag över till kanten av den första sandlådan som låg under tak närmast dagiset och gick balansgång längs kanten på väggsidan, tre steg på asfalten till nästa sandlåda och därefter balansgång längs den. Sedan tre steg på träverandan och så var jag framme vid den dörr som gick till Fritidset från gårdens insida. Vid vackert väder var den alltid olåst, men vid dåligt väder fick jag knacka på. Och det var viktigt att jag blev insläppt just där, för om jag blev tvungen att knacka på dörren till 5-7 skulle jag få otur. Samma sak om jag gick fler än tre steg på verandan, så jag blev fullkomligt förtvivlad en novemberdag då jag halkade på verandan och föll på rygg. Nu skulle jag få jätteotur som yttrade sig i att barn skulle bråka med mig! Men man kunde få bort oturen med ett motmedel: Man blandade en nypa salt, en nypa peppar och en nypa socker i ett glas vatten där ett par pelargonblad från Dr. Westerlunds väldoftande krukväxt placerats, och sedan skulle man dricka vattnet. Men det behövde ske inom en timme, annars skulle elaka barn jaga mig på vägen hem, vilket det tyvärr ibland hände, så på hemvägen plockade jag alltid pinnar ur ett vildvuxet busksnår.

På Fritids föredrog jag att pyssla och rita samt läsa böcker, serietidningar och Kamratposten, men jag spelade gärna spel om tillfälle bjöds, helst sällskapsspel av typen Kinaschack och Domino där det inte kunde uppstå tvetydigheter (och därmed energislukande käbbel) som i Alfapet och Monopol. Det fanns en tv, men då det bara fanns två kanaler var den sällan på, barnprogrammen började inte förrän halv fem.

När jag umgicks med barnen var det främst vid byte av filmisar, bokmärken eller ess (även kallat manicklar eller kedjelänkar) som var små färgglada plastfigurer och bokstäver (främst s) som gick att sätta ihop till långa halsband. Och vissa dagar var riktigt bra dagar, för då var det temadagar med så kallade stationer. De kunde bestå av målning med fingerfärg på Kolten, trolldag på 3-5, bullbakning på 5-7 och tillverkning av gipsfigurer på Fritids, och man fick välja vilken station man ville. Bakning av bullar, kakor eller pizza var kul. Då var det en tydlig struktur om vad som skulle göras. En gipsmask blev riktigt lyckad, jag lyckades göra den genom att hålla kinderna uppblåsta medan magister Dag la på gipsbandagen på mitt ansikte. Den masken döpte jag till Möllenöh efter att ha hört ordet i barnprogrammet *The Pling & Plong Show* som gått i repris, och jag hittade på en fantasifigur med samma namn som alltid var på resa iklädd trenchcoat och resväska i näven. Tyvärr finns inte masken bevarad och Björkhöjds-gatans daghem som blivit förskola 1998 revs i våras.

Januari 1981 när jag precis fyllt elva år ritade jag mig själv när jag sitter och pysslar. Jag har blåst upp kinderna likt min fantasifigur Möllenöh för att visa att jag trivs.

På Fritids liksom i alla andra avdelningar serverades mellanmål som bestod av lagad mat på porslinsallrikar med riktiga glas, vilket jag tyckte var bra. På Spinnettskolan var tallrikarna och glasen – eller snarare muggarna – av gråvit melaminplast och potatismoset där var till skillnad från Fritidsets av grynigt, vattnigt pulver – blä. Halv fem vankades ett lätt kvällsmål med smörgås och frukt på Fritids, men det missade jag alltid, eftersom jag gick hem redan klockan fyra för att inte missa Halvfem på tv. Mamma som arbetade i fritidshemmet på Lilla Grevegårdsvägen 31 – precis vid porten där vi bodde – var då färdig med sitt jobb och därmed hemma. Långt senare fick jag veta att jag inte fick gå i fritidshemmet där mamma jobbade, eftersom det finns en lag om jäv som gör att släktingar inte ska favoriseras, men det hände dock att jag i nödfall fick vara där de gånger Fritids var stängt för mögelsanering eller huvudlusbekämpning. För tyvärr var Fritids en mögelkåk, det kändes tydligast i pingisrummet där det fanns ett roligt rep som hängde i taket och som man kunde gunga och snurra i.

Vid vackert väder var det snudd på obligatoriskt att vara ute, oavsett årstid, så på somrarna gillade jag att gunga och på vintrarna åkte jag pulka. Ibland lekte jag äventyr med några kamrater, vi hade svärd av hopknutna pinnar – tyvärr fick man inte ha på sig utklädningskläder utomhus, men kronor och hjälmar av papper gick bra, så det pysslade jag ofta ihop före lekens början.

En gång var det loppis på Fritids för insamling av pengar, och jag trodde att det var just pappersloppor man sålde på en loppmarknad, så jag ritade och vek minst ett par dussin loppor som jag sedan sålde för 20 öre styck. Det är sådana leksaker som man trär på fingrarna, kompisen säger ett nummer och man vickar med fingrarna tills fyra olika färger syns. Då väljer kompisens en färg och man viker upp fliken och läser vad som står där. Det kan vara en uppmaning att hoppa fem gånger på ett ben, eller ett skämt såsom att det finns en spindel på toaletten. 20 öre på den tiden räckte för ett äpple, ett telefonsamtal eller fyra stycken salta motorcyklar som var mitt favoritgodis på 1980-talet för att de var så goda, jag var annars inte alls förtjust i motorcyklar. Jag tyckte även om salta tigerhuvuden, men de kostade 30 öre. Annars funkade ett par salta sillar, 10 öre styck, något man köpte om man fick för mamma. På Fritids fick man inte äta godis, bara hemma, och det kunde vara lömskt med förvaring av ytterkläder. En gång började det brinna i torkskåpet – som tur var hängde inte några av mina plagg där – och en annan gång blev jag av med ett vongole-musselliknande snäckfossil jag fått av fröken Mia (nämnd i Föreningsnytt juli 2023) och som jag hade placerat i jackfickan för att inte tappa bort det. Långt senare insåg jag att någon stulit det.

På Fritids gick två underbara tjejer som hette Linda och Eva-Marie, men jag förväxlade dem alltid med varandra eftersom jag alltid haft svårt med ansikten. Till slut klippte Linda sitt hår och Eva-Marie skaffade flätor vilket hjälpte mig. Men det märkligaste var att jag även förväxlade Rashida med Jiji, också ett par helt underbara tjejer som jag tyckte mycket om. Båda var från Marocko, men Rashida gick i Spinettskolan medan Jiji gick på Fritids – och båda var lika häpna över förväxlingen då de var för sig var den enda svarta tjejen i klassen respektive i avdelningen!

Det allra roligaste på Fritids var de gånger vi åkte på utflykt eller hade skattjakt med olika ledtrådar man skulle följa. Priset i den första skattjakten 1981 var Festis med apelsin smak i tetrapack, priset i den andra våren 1982 var tablettaskar med Tuttifrutti. Och en gång hittade jag, Jan och Ricky en död uggle i skogsdungen bredvid Fritids (där St. Gabrielkyrkan står i dag) och med Dag åkte vi med bil till Naturhistoriska Museet där vi lämnade in ugglan. Det var den absolut mest spännande händelsen, man fick se hur djurkonservatorerna arbetade – men det var nära att jag inte kom med för att jag varit på toa! Jag vinkade och ropade efter Dags bil som höll på att köra iväg, som tur är fick han syn på mig i backspeglin. Jag tyckte inte om att gå på toa över huvud taget. Det var rena och fräscha toaletter på Fritids och i skolan, men jag avskydde det som lämnade min kropp vilket jag protesterade högljutt över. Så därför undrade fröknarna och magistrarna varför jag alltid skrek *bläää* på toa. Jag tyckte att jag kände mig så oren när jag behövde uträtta mina behov, något jag tagit upp i furst Nikoforaz renhetsproblematik i min fantasytrilogi *Maktens tiaror*.

Jag kom att sakna Fritids när jag började högstadiet, men bara en kort tid. Jag fick betydligt mer hemläxor att plugga och fritiden behövde räcka även till pyssel, läsning, musiklyssning och tv-tittning.

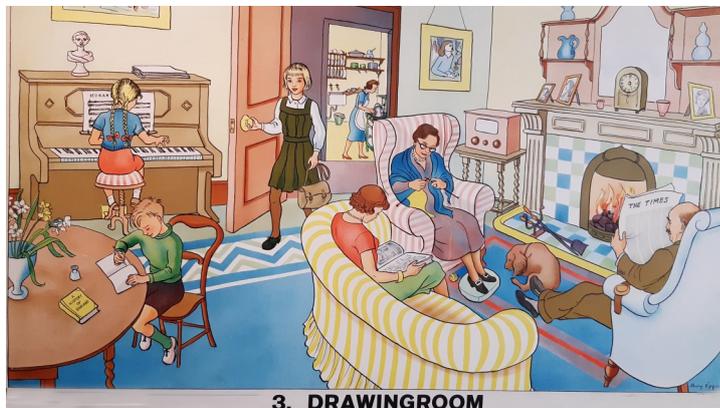

Museet där man rör och blir berörd av Hans Rignell

Inget att göra en mörk januaridag? Besök Mölndals Stadsmuseum i gamla kvarnbyn, beundra forsen utanför och väck minnen till liv!

Det är lika bra att erkänna med en gång – jag är förälskad i Mölndals stadsmuseum. Dels ligger det vackert – alldeles där Mölndalsforsen börjar sitt 48-metersfall i Kvarnbyn, dels finns det en gammal skolsal.

I denna skolsal sitter jag en onsdag förmiddag och intervjuar antikvarie Hanna Eklöf och museipedagog Malin Broby. Klassrummet är från 1920-talet, långt före min egen grundskola på 60-talet. Skelettet står i ett vitrinskåp, 100-tals planscher (barrskogens fåglar, hjärtats uppbyggnad) och hoprullade kartor (2x2 meter Västergötland, kanske) i angränsande rum, orgel, pelargoner i fönstret, enkla plus-tal till vänster om griffeltavlan – $4+4=$.

Pappa läser Times, stickning o väluppfosttrade barn

Vid ett tidigare besök på museet har jag två gånger i rad sett samma skådespel utspelas av besökande barnfamiljer. En 11-årig flicka sitter vid katedern och förhör sina föräldrar. Vad är 8×4 ? Pappan svarar 31 och skickas till skamvrån. Mamman kommer för sent och får anmärkning.

Hur kan dagens 11-åringar spela upp en klassrumsscen och en pedagogik som de aldrig själva upplevt? Antagligen från Astrid Lindgren (Madicken), förklarar Malin och Hanna.

Se sån fräck mobil jag har!

Så är vi inne på själva grundtanken med museet.

”Vi har igenkänningsgaranti”, säger Malin Broby. ”Föremålen är igångsättare för minnet. Det händer något när du får ta i saker. Vi har valt att jobba med det taktila, de är triggars.”

Allt får man röra vid. Allt ligger framme. Oavsett ålder, bakgrund, klass, uppstår minnen när man ser och känner på saker, kanske från ungdomen, och ur minnen kommer samtal. Ofta över generationsgränser. Kanske farfar hade en Puch Dakota.

En sån där kobratelefon hade vi hemma. 80-talister minns sina mobilskal, herregud – Starlet, läste du den mamma? visst hade vi väl en sån där iMac hemma?

En sån konstig dator, fräck!

Gamla försvunna ljud finns att lyssna på: handgräsklipparen, nummerskivan som går tillbaka på den gamla telefonen, modemmet som satte igång och lade beslag på telefonlinjen (den fasta förstås).

Själv minns jag att jag alltid önskade mig Pojkarnas kalender i julklapp. Där fick jag lära mig hur jag skulle springa ifrån en krokodil – i zick-zack, och vad världens största städer hette. Vad som stod i Flickornas kalender vet jag inte, hur man tog bort

Hur var det egentligen med könsrollerna tidigare? Skavde det lite?

fläckar på kläder kanske och lite om smink? Vad bryr man sig om det när man är en pojke på 11 år? Kanske finns flickornas kalender på Mölndals stadsmuseum? Jag tror det, men vet inte. Kanske kan man fylla i kunskapsluckorna.

Malin använder begreppet reminiscensmetoden. Att beröra, att lyssna och känna direkt på saker ger en reaktion. Hon berättar om en kvinna med demenssjukdom som fått se och röra vid en gammal mattpiska. Hon gick direkt till fönstret och kastade ut den. Hon hade blivit slagen av en mattpiska när hon var liten, visade det sig.

Hanna berättar om en flyktingfamilj som kom med ett par ridstövlar till museets samlingar. De hade behållit ridstövlarna länge: "De väckte minnen, kanske vi måste fly igen", berättar Hanna. Samma stövlar kan väcka helt andra minnen hos andra besökare.

Grupper som är i behov av lugn och förutsägbarhet kan beställa visningar och besök utanför besökstid mot en kostnad. Annars är museet gratis.

"Vi träffar alla 7-åringar i hela Mölndal", säger Malin. "Och för autistiska barn kan vi ordna tysta visningar."

På väg till skolsalen i bortre delen av museet har man passerat 1000-tals föremål, minnen. Alltifrån löpsedlar från 90-talet som ingår i en separatutställning. Estonia-katastrofen, Sveriges farligaste brottslingar, Ian och Bert för de som minns. För de som inte minns kan pappa berätta.

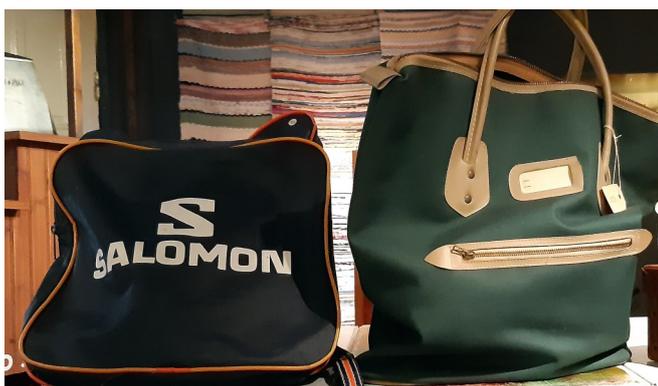
Allt är inte gulliga och nostalgiska minnen. Museet vill också belysa sådant som 'skaver' lite, som kan vara lite jobbigt. Till exempel brukade det för ett par decennier sedan samlas skinheads vid Åbyfältet. Det ligger ett par gamla kängor från den tiden under en säng.

”Det är viktigt att bevara ett kulturarv”, förklarar Hanna. ”Många föremål kommer från besökare.” Det ska gärna vara en bra berättelse förknippad med sakerna. Om man får ta på föremålen så innebär det förstås att de kan bli slitna. ”Så vårt uppdrag är också att bevara och förnya”, avslutar Hanna.

Det som ofta väcker reaktioner är 50-talsköket, Dockskåpet med 5 rum, Salomonryggsäcken och, förstås, skolsalen.

En sån kaffekittel hade vi när jag var barn

Javisst, ja!

Dockskåpet hade fem rum

Förutom de vanliga besökarna på museet, kvinnor 70 plus, barnfamiljer, så brukar ibland några pojkar i 12-årsåldern dyka upp och leka skola.

Kanske var det två av de killarna som trampade på orgeln, alldeles innan jag gick hem?

Vilka prylar från idag kommer att fylla salarna i framtiden? Vi kan bara gissa.

Kanske hörnsäckor med sladd som kan kopplas till mobilen (föregångare till dagens sladdlösa öronsnäckor).

En kompis till mig berättade att den femåriga dottern hade sett en kille på spårvagnen som satt och lyssnade på sin mobil med sladd till öronsnäckorna.

”Titta pappa, han laddar mobilen med öronen.” (Sann historia!)

Mölnbals Stadsmuseum
Kvarnbygatan 12

Öppettider:
Tisdag – söndag 12-16
Torsdag 12-19
Telefon: 031-315 16 50
<https://museum.molndal.se/>
Fri entré

Träff på Aerozeum av Ulla Adolfsson och Ingemar Hjort

En söndag i november träffades deltagare från föreningens tre träffgrupper på Aerozeum. Vi fick en guidad tur genom anläggningen som är ett upplevelsebaserat aktivitetscenter där man får uppleva miljön med alla sinnen.

Vi träffades vid den atombombsäkra entrén där den mycket kunnige guiden Lenn tog emot oss och andra intresserade. Han berättade om de flygplan som står uppställda i tunneln ner till själva hangaren. De har ett (mer eller mindre funktionsdugligt) exemplar av alla jetflygplan som utvecklats i Sverige. Närmast entrén står Flygande tunnan, det plan som anläggningen ursprungligen byggdes för. Planen står sedan i tidsföljd, med undantag för Lansen, som är så stor att den skulle blockera utrymningsvägen om den stod uppe i tunneln. Efter planen följer alla militära helikoptrar vi har haft. Där fanns nästan kompletta exemplar av allihop, utom av "Bananen". Den var snarare att anse som en halvkooper. De dockor som bemannar utställningen har flygoveraller i original från någon som flugit det utställda planet. Dockornas ansikten är avgjutningar av pilotens ansikte.

Pilotdocka framför JAS 39 Gripen

Fortsättning på nästa sida

➡ Fortsättning Aeroseum:

När vi var nere vid själva hangaren fortsatte guidningen för oss som ville veta ännu mer. Vi fick se vändskivan, där man med handkraft kan snurra runt en flygande tunna. De nyare planen är dock för stora för att få plats på den. Vi fick även gå in i en "Banan" som var komplett och lära oss mer om dess många användningsområden. Den såg så stor ut när jag såg den flyga för många år sedan, men nu kunde jag inte stå rak inne i den. Men den är stark, och den kan anpassas för många olika uppdrag. Till slut fick vi hoppa fallskärm ut genom bakrampen. Där gällde det att ha fantasi som en barnunge, för den var ju bara en halv meter över golvet.

Övriga passade på att "kasta stövel", gå på egen upptäcktsfärd och fika. Det blev en dag med mycket information och kunskap. För den som vill repetera eller veta mer finns det massor av information på Aeroseums hemsida.

Där finns också ett guidehäfte för den som vill förbereda sig lite extra.

<https://aeroseum.se/besok-oss/guidade-turer/>

Aeroseum är en unik flyghistorisk anläggning i Säve som består av ett underjordiskt berggrum på 22 000 m², en hangar 30 meter under jorden. Här visas flygets historia och utveckling, allt från Ikaros till dagens moderna flygplan. Det finns civila och militära, nationella och internationella flygplan.

Aeroseum drivs av en stiftelse i samverkan med Statens Försvarshistoriska Museer.

Information om öppettider, pris och mycket annat finns på www.aeroseum.se

TIPS! Aktiviteter anordnade av andra aktörer

Under "Aktiviteter/Andra aktörer" på vår webbplats finns en uppdaterad lista med länkar till föreningar och verksamheter som anordnar aktiviteter, t ex ridning, fotboll, simning, gymnastik, bio och muséer.

<https://www.autism.se/goteborg/aktiviteter/andra-aktorer/>

Kansliet

På kansliet arbetar Anne Lönnermark, verksamhetsledare (100 %) och Veronica Styrenius, administratör (50%).

Telefon: 073 -822 30 03

Om ingen svarar så tala gärna in ett meddelande och kom ihåg att lämna ert telefonnummer. Vi kontaktar er så snart vi har möjlighet.

Autism Distrikt Göteborg
Lillatorpsgratan 10
416 55 Göteborg

E-post: goteborg@autism.se

Hemsida: www.autism.se/goteborg

Plusgiro: 66 97 58-5

Bankgiro: 5339-3500

Ni hittar oss också på Facebook, vi har en grupp och en infosida som båda heter: "Autism Distrikt Göteborg"

På Instagram heter vi autismgoteborg

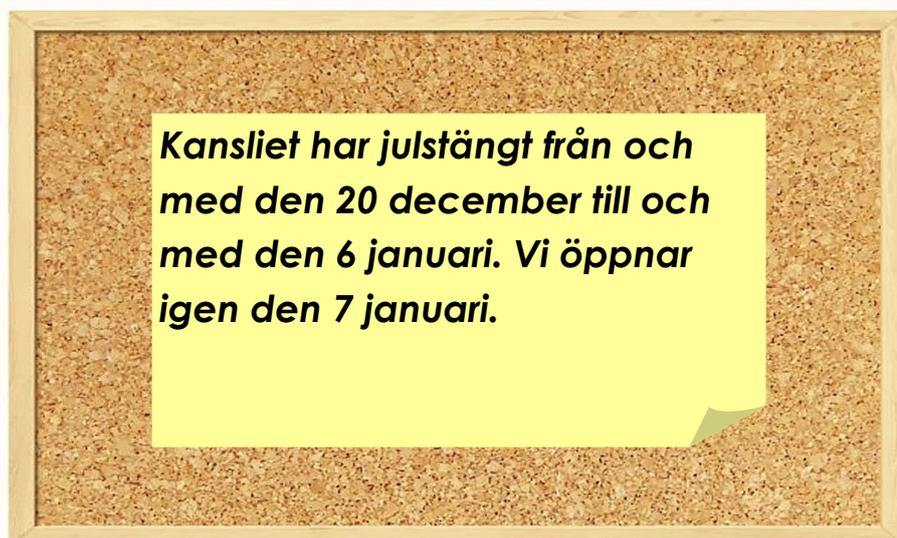
Anne Lönnermark

Foto: Privat

Veronica Styrenius

Foto: Turid Oom

Föreningens grupper och aktiviteter

(För medlemmar)

CaféAsp

För personer med autism/
Asperger och anhöriga.

Träffgrupper för vuxna med autism/AS

18-25 år

26-40 år

40+ (40 år eller äldre)

Lekträffar

För barn med autism upp till 7 år

Föräldragrupper

För föräldrar till barn upp till 7 år.

För föräldrar till barn i åldern 7-14 år.

För föräldrar till vuxna barn.

Grupp för mor- och farföräldrar

För dig som har barnbarn.

Tjejfika

För flickor/kvinnor med autism
i alla åldrar.

Anmälan kan göras per e-post eller telefon. På föreningens hemsida kan ni läsa mer. Där finns information om datum, lokal, förändringar och om det är fullsatt eller inställt.

Autism Distrikt Göteborg

Lillatorpsgratan 10 • 416 55 GÖTEBORG

Telefon: 073 - 822 30 03 • E-post: goteborg@autism.se

www.autism.se/goteborg